

P.Z. br. 331

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-12/45
Urbroj: 50301-25/14-18-6

Zagreb, 1. lipnja 2018.

Hs**NP*411-01/18-01/02*50-18-04**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 01-05-2018		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
411-01/18-01/02	65	
Uruđbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-18-04	-	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 411-01/18-01/02, urbroja: 65-18-03, od 4. svibnja 2018. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjeni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru aktom, od 3. svibnja 2018. godine, iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlagatelj predlaže promjenu članka 16. Zakona o doprinosima (Narodne novine, br. 84/08, 152/08, 94/09, 18/11, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14 i 115/16), na način da se propiše stopa doprinosa za zapošljavanje isključivo u slučaju ako je poslodavac s radnikom sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme.

Prema dostavljenom obrazloženju predlagatelja, predmetna promjena Zakona o doprinosima trebala bi destimulirati poslodavce od sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme.

Vlada Republike Hrvatske smatra da se u Prijedlogu zakona o izmjeni Zakona o doprinosima ne daje rješenje za poticanje zapošljavanja mladih osoba na neodređeno vrijeme niti rješenje za zaustavljanje negativnih migracijskih trendova u dobnoj skupini do 35 godina, kao što to predlagatelj ističe u obrazloženju razloga za donošenje zakona po hitnom postupku. Dapače, Vlada Republike Hrvatske smatra da isti predstavlja svojevrsnu pozitivnu diskriminaciju prema poslodavcu koji ima mogućnost sklopiti s radnikom ugovor o radu na neodređeno vrijeme, odnosno kaznu poslodavcu koji zakonito sklopi ugovor o radu na određeno vrijeme.

Sukladno Zakonu o radu (Narodne novine, br. 93/14 i 127/17) ugovor o radu iznimno se može sklopiti na određeno vrijeme. U tom smislu, ugovor o radu na određeno vrijeme uvijek mora biti opravdan objektivnim razlogom, odnosno njegov prestanak mora biti unaprijed utvrđen, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja.

Zakonom o radu propisane su odredbe koje štite radnike koji sklapaju ugovor o radu na određeno vrijeme. Prvi ugovor o radu na određeno vrijeme može biti sklopljen na razdoblje duže od tri godine, ali tada poslodavac s istim radnikom ne može sklapati sljedeći uzastopni ugovor na određeno vrijeme. Ako je sklopljen u trajanju kraćem od tri godine, ukupno trajanje svih ugovora ne smije trajati duže od tri godine. Poslodavac s istim radnikom može sklapati svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivni razlog koji u tom ugovoru mora biti naveden. Nadalje, ukoliko je ugovor o radu sklopljen protivno odredbama Zakona o radu ili ako radnik nastavi raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena na koje je sklopljen, smatra se da je sklopljen na neodređeno vrijeme. Ukoliko poslodavac pri sklapanju ugovora o radu ne poštuje odredbe Zakona o radu, čini teži prekršaj uz koji je zapriječena visoka novčana kazna (31.000,00 do 60.000,00 kuna).

Pored toga, Vlada Republike Hrvatske naglašava da je za sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme, jednako kao i za sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme, potrebna suglasna volja obiju ugovornih strana o bitnim sastojcima tog ugovora.

Nadalje, postavlja se pitanje opravdanosti predložene stope doprinosa koja se odnosi samo na dio radnika kod pojedinih poslodavaca koji, primjerice, s radnikom sklapaju ugovore o radu na određeno vrijeme zbog zamjene privremeno odsutnog radnika i koji sukladno izvorima prava koji se na njih primjenjuju nisu uopće u mogućnosti ovakvu potrebu za privremenim zapošljavanjem zadovoljiti zapošljavanjem novih radnika na neodređeno vrijeme na istim radnim mjestima na kojima su već zaposlene druge osobe.

Slično bi bilo i u onim poslovnim okolnostima u kojima poslodavac ima potrebu za zapošljavanjem radnika samo da za njega odradi precizno određeni posao (primjerice, provedba nekog projekta) i koji po dovršetku tog posla više neće imati potrebu za radom takvog radnika, niti kod takvog poslodavca postoje drugi slični poslovi koje bi mu poslodavac mogao dodijeliti. U takvim slučajevima ne bi bilo moguće iznaći razlog utemeljen na zakonu, niti u konkretnoj poslovnoj politici, niti bilo kakvo logično opravdanje za sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme jer je jasno da po završetku takvog posla (provedbi projekta) poslodavac ne može prema tome radniku ispuniti temeljnu obvezu iz Zakona o radu, a to je dati mu posao.

Činjenica koju predlagatelj u točki II. Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom te posljedice koje će se donošenjem Zakona postići, ističe da se, sukladno podacima Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, najveći broj nezaposlenih osoba zapošljava na određeno vrijeme rezultat je s jedne strane provođenja mjera aktivne politike zapošljavanja koje prvenstveno aktiviraju nezaposlenu radnu snagu na određeno vrijeme, a s druge strane i logičnim načinom izlaska iz nezaposlenosti ulaskom u svijet rada sklapanjem prvog ugovora o radu na određeno vrijeme. Međutim, veliki broj novosklopljenih ugovora o radu na određeno zapravo prerasta u ugovore o radu na neodređeno vrijeme. Na ovo ukazuju i podaci Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema kojima se već posljednjih nekoliko godina omjer zaposlenih na određeno prema onima zaposlenima na neodređeno vrijeme ne mijenja, odnosno on je približno jednak i iznosi oko 25% ugovora o radu sklopljenih na određeno vrijeme prema 75% ugovora na neodređeno. Nadalje, prema podacima o kretanju broja osiguranika koji su nakon isteka ugovora na određeno vrijeme s istim poslodavcem sklopili ugovor na neodređeno vrijeme proizlazi lagani porast broja takvih osiguranika. Sličan zaključak izvodi se i iz podataka o praćenju osiguranika do 30 godina starosti koji se prvi put zapošljavaju na neodređeno vrijeme uz poticajne mjere za poslodavce koji za ove radnike ne plaćaju doprinose na plaću, tj. i u ovom segmentu se može pratiti postojano i kvalitetno povećanje broja takvih osiguranika.

Stoga Vlada Republike Hrvatske smatra da je pogrešan zaključak o „negativnim trendovima“ kojega predlagatelj Zakona izvodi iz „Izvješća za Hrvatsku 2017“ Europske komisije, iz kojeg proizlazi da su ugovori o radu na određeno vrijeme najviše prisutni u dobnoj skupini od 15 do 29 godina. Iako se, s jedne strane, realno još uvijek radi o visokom udjelu mladih radnika u ugovorima o radu na određeno vrijeme, to je, s druge strane, i očekivano s obzirom na gore spomenutu provedbu mjera aktivne politike zapošljavanja.

Ujedno, Vlada Republike Hrvatske skreće pažnju da je Zakon o doprinosima opći propis kojim su uređena sva pitanja vezana uz doprinose za sva obvezna socijalna osiguranja, te da se obveza doprinosa vezuje uz utvrđeno svojstvo u osiguranju (zaposlena ili nezaposlena osoba, osoba koja obavlja samostalnu djelatnost i sl.), a ne razlikuje se u odnosu na vrstu sklopljenog ugovora o radu, pa se i po ovome pitanju Prijedlog zakona ne može podržati.

U točki III. Ocjena i izvori sredstava potrebnih za provođenje Zakona predlagatelj procjenjuje da za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Međutim, provedba ovoga Zakona imala bi za posljedicu smanjenje prihoda od doprinosa za zapošljavanje za sve sklopljene ugovore o radu na neodređeno vrijeme koji se više ne bi plaćali, što znači da bi se umanjeni prihodi trebali nadoknaditi iz drugih izvora, što predlagatelj nije niti naveo niti procijenio. Naime, provedbom ovoga zakonskog prijedloga smanjili bi se prihodi državnog proračuna za iznose planiranih uplata po osnovi doprinosa za zapošljavanje u odnosu na radnike s kojima su poslodavci sklopili ugovore na neodređeno vrijeme.

Neovisno o navedenom, Vlada Republike Hrvatske radi na iznalaženju optimalnijeg i dugoročnijeg zakonskog rješenja kojim će se na cjelovit način riješiti sva otvorena pitanja koja proizlaze iz općeg propisa o radu, pa tako i pitanje poticanja poslodavaca na sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

Slijedom svega navedenoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže da se Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o doprinosima ne prihvati.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, Majdu Burić i Katarinu Ivanković Knežević, državne tajnice u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Božidara Kutlešu, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave i Karolinu Ivanković, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK
2

Dr. sc. Andrej Plenković

P.Z. br. 331

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-12/45
Urbroj: 50301-25/27-19-7

Zagreb, 30. kolovoza 2019.

Hs**NP*411-01/18-01/02*50-19-06**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
Z A G R E B, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 04-09-2019		
Klasifikacijska oznaka: 411-09/18-01/02	Org. jed. 65	
Uredžbeni broj: 50-19-06	Pril. -	Vrij. -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) – mišljenje Vlade

Vlada Republike Hrvatske je aktom, klase: 022-03/18-12/45, urbroja: 50301-25/14-18-6, od 1. lipnja 2018. godine, dostavila Hrvatskome saboru mišljenje na Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru), te je odredila svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela.

S tim u vezi, Vlada Republike Hrvatske izvješćuje da je, umjesto mr. sc. Marka Pavića, tadašnjeg ministra rada i mirovinskoga sustava, za svog predstavnika odredila Josipa Aladrovića, novog ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković